

[Aksel Larsen.]

Kredse, og som redigeres af den i hvert Fald tidligere saa gode Socialdemokrat Hr. — ja, nu slaar min Hukommelse Klik, jeg har glemmt Navnet, men det spiller jo i og for sig ingen Rolle — altsaa med Undtagelse af dette lille Organ, der typisk nok er et af de mest fascistisk prægede i Danmark, samtidig med at det ganske udpræget er Organ for Spiritus-Kapitalen, har hele den borgerlige Presse stillet sig paa det Standpunkt, at efter at Nævningerne har talt, er denne Sag afgjort. Den maa anses for afgjort derhen, at der er sket en hændelig Ulykke under et Slagsmaal, hvor 25 Socialdemokrater sloges med 6 Kommunistler.

Men saa kommer vi til Provokatorerne. Der blev ikke svaret paa Spørgsmaalet om politisk Politi. Dette Politi eksisterer. Det er en ved Regeringsforanstaltning hjemlet Institution, som har Kriminalassistent Andreas Hansen til Leder. Dets Arbejde bestaar i dels at skaffe sig mest muligt Materiale om revolutionære Bevægelser — vi har gennem Husundersøgelser lært at kende, paa hvad Maade de skaffer sig disse Medlemsfortegnelser —, dels i at skaffe sig andet Materiale om revolutionære Bevægelser, hvilket kan ske ved at bryde Brev-, Telegraf- og Telefonhemmeligheden her i Landet, og dels i at sende sine betalte Folk ind i det kommunistiske Parti for paa den Maade at skaffe sig Oplysninger. Det er den Slags Folk, vi kalder Provokatorer, og der findes ingen anden Betegnelse for dem.

Disse Provokatorers Virksomhed har ogsaa en særlig Side, som bestaar i som Medlemmer af det kommunistiske Parti om muligt at provokere dette til at foretage disse eller hine Uroligheder eller Voldsomheder eller ved deres Deltagelse i Møder og Demonstrationer at være dem, der giver Paaskud til Politiets Indhug. Vi kender Metoderne fra andre Lande. Vi kender dem mest klassisk fra den Zarisme, som Regeringen tager saa stærkt Afstand fra, og hvor det var fast politisk System, at det første Skud blev affyret og den første Sten kastet af en Mand, der var betalt derfor af Politiet for at skaffe Politiet Paaskud til Indhug.

Vi har haft en Række konkrete Tilfælde herhjemme, hvor Politiets Kreaturer i vore Rækker har forsøgt at anstifte Attentater eller lignende for at skaffe Paaskud til Indgriben mod vor Bevægelse, og hvor man paa forskellig Maade har forsøgt at give Paaskud for Indgriben mod os. Vi har været ude for, at disse Agenter har forsøgt blandt

de københavnske arbejdsløse at prædike Rudeknusningsevangeliet for paa den Maade at faa Bevægelsen til at løbe ud i Sandet og gøre det umuligt for de arbejdsløse at opnaa noget som helst og for samtidig at skaffe Regeringen tilstrækkeligt Paaskud for retslig og politimæssig Indgriben mod det kommunistiske Parti.

Vi har, før vi kom ind i dette Ting, rettet Forespørgsler til Regeringen, og jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at sige, at naar jeg bruger denne Vending „før vi kom ind i dette Ting“, skyldes det jo ikke en personlig selvforherligende Glæde over, at jeg har den Ære o. s. v. at tale fra denne Talerstol — det er noget, som tilstrækkelig tydeligt er klargjort netop fra denne Talerstol saavel af min Partifælle som af mig, at det er ikke med de Følelser, vi indtager vore Pladser her. Vi indtager ikke vore Pladser her paa Rigsdagen, saadan som Rigsdagsmænd ellers indtager deres Pladser, i Følelsen af, at nu sker der noget stort, ophøjet, nu er vi kaldet til et særligt Hverv; men vi indtager dem som Repræsentanter for Arbejderklassen derudenfor og som intet som helst andet.

Men naar vi er herinde, saa er vi i Stand til at tale længere ud end til denne Sals Vægge, og saa er vi ogsaa i Stand til herfra at stille saadanne Forespørgsler som denne og i hvert Fald til en vis Grad at faa Regeringens Svar.

Vi har ikke faaet Svar, naar vi har stillet Spørgsmaalene i vort Blad. Vi har ikke faaet Svar, naar vi har stillet Spørgsmaalene ved Møder i Studenterforeningen. Derfor gentager vi vore Spørgsmaal her og siger: Nu ønsker vi Regnskab for, hvad der her sker.

Vi har offentliggjort i „Arbejderbladet“ Regnskab for Regeringens kontante Udgifter til en af dens Politis betalte og lønnede Provokatorer, og det er netop Summer, der er givet ud. Regeringen har foretrukket at iagttage Fiskens Tavshed om Spørgsmaalet. Ikke en Gang et Dementi er Sagen blevet værdiget. Og der foreligger jo andre Ting — og jeg skal være parat med dem i givet Tilfælde —, som underbygger denne vor Paastand om de politiske Provokatorers Virksomhed. Jeg føler mig blot foranlediget til paa mit Partis Vegne her at rette det Spørgsmaal til Regeringens enkelte Medlemmer: hvilken Rolle de højtærede Ministre personligt spiller i dette forargelige Spil, hvilken Rolle Regeringens Medlemmer personligt spiller i Anstiftelse af Attentater og Uroligheder.